

Tisztelt Olvasónk!

A 2014. év utolsó számaként most egy olyan Soproni Szemlét kapott a karácsonyfa alá, amelyben javarészt új szerzőkkel, s főképp a jelenünkkel foglalkozó írásokkal találkozhat.

Szerkesztői törekvéseink azonban csak részben nevezhetőek újszerűeknek, hiszen a Soproni Szemlében már a kezdetektől fogva szerepeltek olyan kisebb cikkek, tanulmányok, amelyek aktuális problémákat dolgoztak fel – látszólag ellentmondva a folyóirat hely-, művelődés- vagy kultúrtörténeti jellegének. Ám ne feledjük, hogy az idő múlása ezeket a munkákat is történeti forrássá változtatta. Néhány példával élve, már rögtön az első évfolyamokban a Fertő korabeli halászatát és vízrendezésének kérdését, Sopron idegenforgalmát, egyes demográfiai vagy településfejlesztési problémáit tárgyaló dolgozatok szerepeltek. Később a város műemlékvédelmi, építészeti vagy gazdasági kérdései talán nagyobb hangsúlyt kaptak, de a kortárs beszámolókból néha-néha az egyetem is megjelent. Az az egyetem, amely a szerkesztőségben, szerkesztőbizottságban, valamint a szerzők között mindig is képviseltette magát, azonban a levéltárhoz és a múzeumhoz képest szerepvállalása meglehetősen szerénynek volt nevezhető.

E szám kimondott törekvése az, hogy nyissunk az egyetem felé, próbáljunk meg egy szűkebb, de reprezentatív metszetet adni az ott folyó munkákból. Ennek különös aktualitást ad a faipari kar megújulása, átnevezése, több cikk pedig a közgazdaságtudományi kart képviseli, az oktatóktól a doktorjelölteken át a hallgatókig. Szándékaink szerint a jövőben más karokat is szeretnénk felkérni, hogy kutatási eredményeikkel mutakozzanak be a Soproni Szemle hasábjain.

A Szerkesztőség